

Ljubljana, 29.6.2026

Rezultati Javnega razpisa za sofinanciranje realizacije slovenskih dokumentarnih filmskih in avdiovizualnih projektov 2026 (UL št. 2/2026 z dne 9.1.2026)

A) REALIZACIJA FILMSKIH PROJEKTOV:

Na javni razpis pod segment realizacija slovenskih dokumentarnih filmskih projektov je prispelo 14 ustreznih vlog. Vloge je ocenjevala Strokovno programska komisija v sestavi Sonja Prosenc, Ženja Leiler Kos ter Marko Stojiljkovič.

V sofinanciranje so bili sprejeti naslednji projekti:

Naslov projekta	Prijavitelj	Režiser	Sofinanciranje v EUR	Intenziteta državne pomoči (%)
Poletela bom	Tramal films	Miha Mohorič in Jessica Woodworth	95.000	35,84%
Kje si moj dom?	Zavod Kineki	Boris Petkovič	23.000	29,33%
Gramoznica	Zavod Zuhr	Dominik Mencej	50.000	64,25%
MBX	Cvinger film	Vid Hajšek	104.500	50,59%
Areole	Zavod December	Barbara Kapelj	105.000	65,15%
Element	Filmsko društvo Temporama	Juš Premrov	25.000	74,05%
Prihajajo	Zavod Rusaalka	Mrkko Kumer	97.500	68,00%

Komisija je o projektih, ki so prejeli podporo zapisala naslednje:

Poletela bom!

Zanimanje za svet smučarskih poletov se zdi na prvi pogled geografsko omejeno na ducat evropskih držav in Japonsko in ima kot tako težko status univerzalne teme. V kontekstu vrhunškega, deloma tudi ekstremističnega, predvsem pa tradicionalno izrazito moškega športa, v katerem se za svoje priznanje borijo ženske, pa postane zgodba o življenju in sanjah dveh rosnih mladih skakalk na eni strani ter zgodovinskem dogodku, ko so ženske marca letos lahko prvič tekmovali na največji letalnici na svetu, Planiški velikanki, univerzalna, aktualna in relevantna.

Izvirnost projekta je v preseganju običajnega športnega dokumentarca, saj prek intimnih zgodb dveh mladih skakalk gradi most do zgodbe o prenosu poguma iz generacije smučarskih skakalk, ki se je borila za priznanje za svoje mesto znotraj izrazito moškega športa, na njihove naslednice.

Glede na status smučarskih poletov v Sloveniji in Planice kot simbolnega mesta slovenske nacionalne, športne, družbene, celo kulturne identitete je potencial filma v slovenskem prostoru izrazito velik. Z uresničitvijo kompleksnega promocijskega načrta pa je projekt zanimiv tudi za širše mednarodno občinstvo.

Kje si moj dom?

Stanovanjska problematika je po osamosvojitvi Slovenije, spremembi družbenega sistema in lastninjenju nekoč družbenih stanovanj postala eden najpomembnejših razvojnih izzivov države, s tem pa tudi eno najpomembnejših političnih in družbenih vprašanj. Tema tako ni le izrazito univerzalna in relevantna - še posebej velja to za problem gentrifikacije, temveč tudi pereče aktualna.

Avtorsko stališče je jasno razvidno; temeljno gre za raziskovalno dokumentarni projekt, ki prepleta statistična dejstva, strokovne komentarje, medijsko refleksijo, primerjave s tujino, povsem osebne izkušnje predvsem mlajše generacije ter predstavitev možnih alternativ. Dramaturško gre za montažno gradnjo, s katero skuša avtor ustvariti preplet med seboj zrcalnih, nasprotujočih si ali dopolnjujočih si vsebinskih segmentov. Izvirnost projekta leži predvsem v njegovi tematiki, ki na tako kompleksen način pri naš še ni bila filmsko dokumentarno predstavljena.

Glede na kompleksno zastavljenost projekta in seveda glede na perečo in aktualno tematiko, ki jo obravnava, ima film velik potencial tako v kinematografski (art kino mreža) kot televizijski in VOD distribuciji. Deloma je ta potencial večji v slovenskem prostoru, vendar pa ima film spričo dejstva, da gre za problematiko, s katero se sooča tudi večina drugih evropskih držav, velik potencial tudi v mednarodnem prostoru, tako kar se tiče specializiranih festivalov kot televizijske distribucije, kar pa je v veliki meri odvisno tudi od formalne izvirnosti oz. specifičnosti avtorskega pristopa

Gramoznica

Projekt razpira več univerzalnih in relevantnih tematik, od odnosa človeka do narave ter okoljske problematike do absurdnega sobivanja industrije in rekreacijskega prostora za preživljanje prostega časa in večnega vprašanja o smislu življenja. Tema v tem smislu ni enovito univerzalna, ampak jo sestavljajo različni vsebinsko univerzalni in med seboj povezani motivni gradniki. Jedro projekta je sobivanje industrijskega izkoriščanja in hedonistične uporabe istega prostora (kot da se gledata iz oči v oči, odvijata se vzporedno), ki kljub zastavljeni premisi končanja sveta nadaljujeta s svojo rutino. Metaforično in izrazito filmsko zastavljen vzorec našega odnosa do klimatske in okoljske krize, vojn ter družbene negotovosti, je prepoznaven, aktualen in relevanten.

Eksperimentalno dokumentarni projekt je izviren v predpostavki, da observacijo dogajanja ob konkretnem gramoznem jezeru, kjer na eni strani hrumi težka mehanizacija, na drugi pa se odvijajo zabave in druge oblike preživljanje prostega časa, postavi v časovno zamejeno leto dni, ki naj bi bilo sploh zadnje leto sveta. Avtorsko stališče je z distanciranim opazovanjem vsebinskega in vizualnega kontrapunkta, ki ga omejuje hipotetičen konec sveta, razmišljati tako o enkratnosti kot absurdu življenja.

Glede na svojo hibridno eksperimentalno dokumentarno formo in ritmično počasnost ima film potencial predvsem v okviru festivalske in art kino distribucije. Vendar pa impliciten humor, ki ga je mogoče zaznati, odpira možnost tudi za kinematografsko distribucijo zunaj Slovenije ter na VOD platformah.

MBX

Tema propada regionalnih identitet, zamrznjenega časa v prostoru in neuresničenih ambicij, konkretizirana okoli nedeljujočega letališča Edvarda Rusjana Maribor, je relevantna in razmeroma univerzalna.

Projektu daje izvirnost predvsem njegov osrednji protagonist - prazno lokalno letališče kot metafora mesta, ki ga je zgradilo in ki tudi samo ni realiziralo svojih preteklih ambicij. Avtorsko stališče je razmeroma razvidno: nedeljujoče letališče postane projekcijsko platno osebnega in kolektivnega spomina, ki proizvaja kontraste med preteklostjo in sedanostjo, mirovanjem in gibanjem, nostalgijo ter ambicijami ipd.

Projekt ima glede na ambicijo združiti lokalno posebnost z univerzalno temo predvsem festivalski potencial, na lokalni ravni pa v okviru art kino mreže ter televizijske in VOD distribucije.

Areole

V obdobju detabuizacije ženskega telesa in z njo povezanih družbenih vlog in stereotipov je avtobiografska intimna zgodba, ki se poda na pot treh generacij žensk v družini, da bi raziskala "dediščino molka", ki se seli iz generacije na generacijo, univerzalna, aktualna ter relevantna.

Pričujoča tematika v zadnjih letih na različne načine vstopa tako v igrani kot dokumentarni film. Izvirnost prijavljenega projekta pa tiči v dejstvu, da gre za intimno avtobiografijo, ki preči tri generacije žensk in razkriva, kako se ustaljena družbena pričakovanja do vprašanja ženskega telesa in vloge ženske na sploh prenašajo znotraj konkretne družine. Avtorsko stališče je jasno razvidno: avtorica bo skušala s prepletom različnega arhivskega in

dokumentarnega gradiva, ki zajema tako njeno družinsko intimo kot sočasno družbeno dogajanje, svojo avtobiografsko zgodbo spojiti z univerzalno, torej svojo intimo z javnim.

Glede na aktualno, morda celo nekako trendovsko tematiko, ima film potencial v okviru specializiranih festivalov, distribuciji v art kinih, posebnih projekcijah s pogovori ipd. tako v Sloveniji kot širšem evropskem kontekstu.

Element

Raziskovanje človekovega odnosa do narave, katere del je, obenem pa si jo skuša ves čas podrediti, je univerzalna tema, njena relevantnost pa je odvisna predvsem od načina njene artikulacije.

Projekt se navdihuje iz eksperimentalnih filmov iz svetovne filmske zakladnice, pri čemer je skozi orisan formalni pristop in izražen cilj avtorja razvidno, da ostaja projekt za zdaj omejen na ustvarjanje senzorične izkušnje. Avtorjevo izhodišče je ponuditi kino gledalcu izkušnjo, ki bi ga popeljala stran od strogo antropocentričnega dojemanja narave, da se potopi vanjo kot njen del in morda začuti dejansko veličino in povezanost sveta, torej kaj vse poleg človeškega bitja pravzaprav sestavlja svet, v katerem po nekem naključju živimo in se večji del tega ne zavedamo.

Projekt ima festivalski potencial v eksperimentalnih sekcijah, najverjetneje z omejenim dosegom, ki bo odvisen od tega, ali lahko njegova dramaturgija in izražena avtorska pozicija presežeta tveganje, da film deluje kot estetsko dovršena, a konceptualno izrazito odprta struktura.

Prihajajo

Tema o gensko spremenjenih prašičih, nastalih v okviru jugoslovanskega prašičjega inženiringa, ki danes vse bolj vdirajo na ulice velikih evropskih mest, je aktualna in relevantna; s prikazom različnih načinov človekovega soočanja z nastalo situacijo (odstraniti ali sobivati) pa tudi univerzalna.

O fenomenu vdiranja gensko hibridnih prašičev v velika evropska mesta so sicer že nastali nekateri dokumentarni filmi ali pa je bil to del sklopa dokumentarcev o divjih živalih v urbanih središčih, tako da s tega stališča projekt ni povsem izviren, je pa izviren na ravni poetično humornega pristopa in opazovanju dveh med seboj v reševanju nastale situacije nasprotujočih si pristopih. Avtorsko stališče je razvidno: raziskati, kako živeti z učinki človekovega vpliva na okolje oziroma raziskati aktualna vprašanja odgovornosti, nadzora in človekovega odnosa do živali, ki jim s svojim početjem vse bolj krčimo njihov življenjski prostor.

Glede na poetično humorno obdelavo hkrati resne in komične tematike, njeno okoljsko razsežnost in mednarodno komponento ima film velik festivalski kot tudi kino, televizijski in VOD distribucijski potencial.

Na rezervno listo se je uvrstil projekt Povezovalc svetov, prijavitelja Sever & Sever d.o.o.

Projekti, ki niso prejeli podpore:

Naslov projekta	Prijavitelj
Gibljive podobe	Vertigo, Zavod za kulturne dejavnosti
Slabe poti vodijo do najlepših krajev	ZAVOD BLADE PRODUKCIJA
ZADNJA POSTAJA TRST	Astral ustvarjalnost in filmska produkcija, d.o.o.
NOVE SOSEDE	EUSTAHIJE FILM, TONI CAHUNEK S.P.
A SMO SE ZATO BORILI	360VPK d.o.o.